

Et behagelig lys skinner gjennom en romdeler i stuen og veggene mot soverommet. Arkitekttegnede løsninger har gjort det rehabiliterte tørkeloftet til et godt sted å bo og arbeide. Tekst: Eigil Forbord Foto: Jiri Havran

Design på høyt plan

Takket være arkitekttegnede hylseeksjoner og benker fungerer stuen med en takhøyde på fire meter som en egen, skjermet sone. De skreddersydde møbelementene, produsert hos Son Håndverksmøbler, gir et arkitektonisk helhetsbilde i etasjen. Hogne Myrvold var ansvarlig for alle håndverksarbeider.

Design på høyt plan

Hjemmekontoret byr på en bred og raus arbeidsbenk/skjenk i bjørkefiner. Den nye ståltrappen fører ned til eiernes hovedleilighet i etasjen under. Maleri «Rullgardin» av Markus Brendmoe.

Det store, grå trehuset sentralt i Oslo, fra begynnelsen av 1900-tallet, er det stilekspertene kaller et halvsvetserhus. Etter at det gamle, gedigne tørkeloftet hadde stått ubrukt i en årrekke ville loftseierne, familien Hanssen-Bauer/Grepperud, som også har leiligheten i etasjen rett under, utnytte mulighetene i toppetasjen.

Transparent

– Vi hadde ikke noen klar forestilling av hva vi ønsket oss av loftsinnredningen, bare at den skulle være spenstig. Derfor fikk den unge, Oslo-baserte arkitekten MNAL Thomas Berge Andersen ganske frie hender. Han kom med sine forslag, og så ble det litt linking før det satt, sier eierne.

Etter en prosess med byantikvaren og Plan- og bygnings-etaten startet loftsutbyggingen med montering av en tøff svingtrapp i stål. I løpet av ett års tid ble hele toppetasjen innredet med en oppsiktsvekkende åpen og luftig stue, bad, gjesterom, arbeidsrom, og hovedsoverom med direkte tilknytning til et rommelig garderoberom.

Et av de mer spesielle innslagene er den spesialdesignede hylleseksjonen, som også er en effektiv romdeler mellom stue og hjemmekontor, og den plassbygde kombinerte arbeidsbenken og skjenken.

Soverommet er et kapittel for seg selv: Det domineres av ▶

Soveromsveggene (til høyre) mot gang, stue og hjemmekontor er bygd opp av kryssfinerplater. Tredimensjonale tegninger ble sendt til verkstedet som produserte veggspilene.

Gangen inn mot soverom og garderobe er belagt med fliser. Bad til venstre. Skyvedørene har et røft, industrielt preg, med skinner av en type som blant annet brukes i landbruket. Lystoffrørene på toppen av bjelkene gir et godt lys til rommet og et fascinerende spill mot himlingen.

Design på høyt plan

Den gjennomskinnelige veggen er lagd av 25 mm tykke plater av polykarbonat, også kalt kanalplast. Fordi veggen/hyllen står mot skjeve vegger og tak, måtte veggen bestå av et vell av tredimensjonalt tegnede kryssfinerelementer. Om kvelden lyser dette rommet som en kinesisk lykt.

Du kan se en videoversjon av grunnplanen på www.tba-arkitekter.no.

Transparente vegger tok best vare på det lille dagslyset vi får inn i loftet.

Arkitektens beskrivelse

Et av hovedmomentene var å oppfylle byantikvarens krav. Området er verneverdig og det var ikke lov å lage særlig mange eller store åpninger i taket. Ellers var det en utfordring å få til en naturlig flyt mellom rommene. De skal være individuelle, men likevel høre sammen, sier arkitekt MNAL Thomas Berge Andersen. Han har jobbet i mange år som arkitekt i USA (blant annet for I.M. Pei i New York) England og Tyskland. Teknikken med polykarbonat på finer har han brukt i flere prosjekter. Slike løsninger er spesielt nyttige i små, lukkede arealer.

– Vi synes det var for galt at de flotte loftsarealene bare ble benyttet til lager. Vi setter stor pris på dagslyset som nå slipper langt innover loftet, sier eierne Ingvild Hanssen-Bauer og Espen Grepperud.

himmelhøye vegger, bygd over et spesialkonstruert kryssfinerskjelett. De er kledd med halvtransparente plater av kanalplast, festet til underlaget med matchende aluminiumsbelistning. Det gjennomskinnelige materialet ble valgt for å slippe mest mulig dagslys innover i loftet, som har svært små og få takvinduer. Dermed forhindret arkitekt og byggherre også større inngrep i det verneverdige huset.

Bjelkeskog

– Det viktigste for meg var å bringe inn ekstra dagslys og tilføre noe nytt til den gamle bygningen. Det var også spennende å utnytte den grafiske virkningen de gamle, rustikke takbjelkene kunne gi. De ble grundig rundvasket og skurt, og er kommet til heder og verdighet igjen. Det som slo meg første gang jeg kom hit, var at bjelkene sto som en skog. Dette inntrykket har jeg forsterket ved å belyse dem med gulspoter. Dermed blir det nærmest parkstemning her oppe, sier arkitekten.

Loftet er på forholdsvis mange kvadratmeter, men det bratte skråtaket stjeler en god del plass. Derfor var det avgjørende å holde gulvarealet mest mulig åpent, og det ble valgt plassbesparende løsninger som skyvedører. I alt utvider det nyinnredede loftet eiernes boareal med 130 kvadratmeter. ■

Gjesterommet sett fra soverommet. Skyvedøren, også den av polykarbonatplater, har et opphengssystem med industripreg.